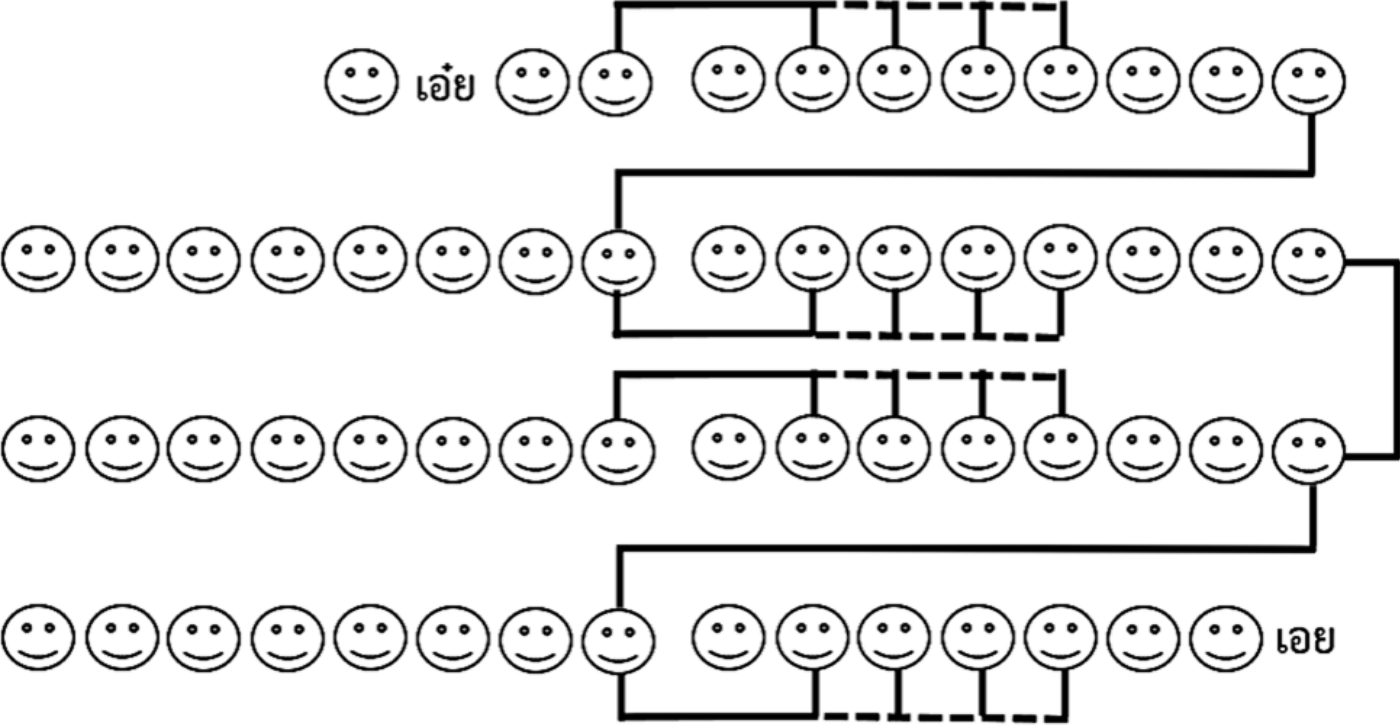

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง กลอนดอกสร้อย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ไพเราะ เสนาะเสียง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ดอกสร้อยแสนงาม
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลอนดอกสร้อย

ตัวอย่าง

ความรู้

ความเอ๋ยความรู้
 เห็นสิ่งใดใช้สมองลองปัญญา
 อันความรู้เรียนเท่าไรก็ไม่จบ
 ใช้ความรู้ผิดทางสร้างทุกข์ภัย

ทุกอย่างอาจเป็นครูหากศึกษา
 ใคร่ครวญหาเหตุผลจนแจ้งใจ
 ยิ่งค้นพบก็ยิ่งมีที่สงสัย
 รู้จักใช้ทำประโยชน์สุขโสดถึเอ๋ย

(ดอกสร้อยร้อยแปด : ฐะปะนีย์ นาครทรรพ)

๑. กลอนดอกสร้อยบทหนึ่งมี ๔ คำกลอนหรือ ๘ วรรค วรรคหนึ่งใช้คำ ๖ ถึง ๘ คำ

๒. วรรคแรกที่ขึ้นต้น โดยมากมี ๔ คำหรืออาจมี ๕ คำ ก็ได้ คำที่ ๑ กับคำที่ ๓ ต้องซ้ำคำเดียวกัน คำที่ ๒ เป็นคำว่า “**เอ๋ย**” ส่วนคำที่ ๔ เป็นคำอื่นที่ต่างกัน เช่น นักเอ๋ยนักเรียน, ความเอ๋ยความรู้, นกเอ๋ยนกกระจาบ, วังเอ๋ยวังเวง

๓. กลอนดอกสร้อยจะต้องลงท้ายด้วยคำว่า “**เอ๋ย**” เสมอ

บทอาขยาน

กาเอ๋ยกาดำ
รู้จำรู้จักรักเพื่อน
ได้เหยื่อเพื่อแม่ไม่แซ่เขื่อน
รีบเตือนพวกพ้องร้องเรียกมา
เกลื่อนกลุ่มรุ่มล้อมพร้อมพรั๊ก
น่ารักน้ำใจกระไรหนา
การเพื่อแม่แน่พ่อหนูจงดูกา
มันโอบอารีรักตีนกเอ๋ย

